Ой матінко, зоре,
Вже ревниться в шумі,
І кличе, і грає,
І зве мене в море,
Ой мати моя!
На шпиль посилає
Мені у задумі
Пісні забуття —
За морем стужився вже я,
Забуття!

Не йди, сину, в море!
Ти, мати, навчала,
Та чую я стони…
Рідня мені гори,
А брат мені шпиль,
Та море гомоне…
Як буря заграла,
Рознісся плач хвиль!
Ах, як утишити цю квиль?.
Кину шпиль, задля хвиль
Кину шпиль!

Тут гарно на горах,
Хоч сумно так, нене,
І слова не чути…
Душа моя хора —
Не бачу людей!
Захтілось отрути,
Бажання шалене!
Хай серце зморозить іней —
У людей мій вірей —
У людей!

Там зве мене море
На безмір без краю!
О матінко, зоре,
Поглянь у долину,
Судно мене жде!
Тебе я покину
І шпиль покидаю,
На хвилю, на синю
Туга мене вниз поведе!..
Море жде, плач іде,
Море жде!..

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.